

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

ŽALOBCE: Ing. P. Č., nar. X, bytem X
právně zastoupený Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se
sídlem v Plzni, Malická 1576/11

ŽALOVANÁ: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225
08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 28. 4. 2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2023, č. j. X o
námitkách proti rozhodnutí ČSSZ č. j. X ze dne 7. 10. 2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 2. 2023, č. j. X se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce Mgr. Romana Seidlera, advokáta, se sídlem Plzeň, Malická 11 ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí 3 146 Kč na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím ze dne 7. 10. 2022, č. j. X správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle lékařského posudku OSSZ Plzeň-město ze dne 5. 10. 2022 není invalidní, s ohledem na to, že jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30 %.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 28. 2. 2023, č. j. X, kterým zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobce podle posudku lékaře ČSSZ ze dne 23. 2. 2023 není invalidní, přičemž se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje tělesné, duševní ani smyslové schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles jeho pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI (Postižení nervové soustavy), položce 3b (Postižení extrapyramidového systému Parkinsonova nemoc a další extrapyramidové poruchy, lehká forma), přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-40 %. Lékař ČSSZ zvolil na základě doložených lékařských zpráv a charakteru zdravotního postižení žalobce střed výše uvedeného rozmezí, tj. 30 %. Nejzávažnějším zdravotním postižením, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka, je Parkinsonova choroba s omezenou hybností dolních končetin, vertebrogenní algický syndrom C a L páteře po dekompresi C5/6 s následnou fúzí provedené dne 26. 1. 2021 a pravostranný lumboischialgický syndrom s dominující iritačně zánikovou lézí kořene LS s významnou komorbiditou, kterou je diabetes mellitus 1. typu na inzulínu.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované. Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nesprávné, neboť nesouhlasil se závěrem žalované týkajícím se míry poklesu jeho pracovní schopnosti. Žalovaná sice konstatovala vertebrogenní algický syndrom C a L páteře a pravostranný lumboischialgický syndrom s dominující iritačně zánikovou lézí kořene L5, ovšem již nezjišťovala, v jaké míře toto onemocnění působí na pokles pracovní schopnosti žalobce. Jako nejvýznamnější komorbiditu žalovaná výslovně uvedla pouze diabetes mellitus 1. typu bez diabetických komplikací. Žalobce je však názoru, že k vertebrogenímu algickému syndromu C a L páteře a pravostrannému lumboischialgickému syndromu s dominující iritačně zánikovou lézí kořene L5 by mělo být v souvislosti s hodnocením zdravotního stavu žalobce přihlédnuto jako k dalším významným komorbiditám, a to ve smyslu ust. § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., podle kterého se procentní míra poklesu pracovní schopnosti žadatele stanoví podle zdravotního postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles jeho pracovní schopnosti. Všechny komorbidity uvedené v napadeném rozhodnutí mají také vliv na pokles pracovní schopnosti žalobce, což dokládá lékařská zpráva MUDr. F. K. ze dne 28. 11. 2022, jež shrnuje onemocnění žalobce, přičemž žalobce má za to, že žalovaná vůbec k závěrům této zprávy nepřihlédla, a dostatečně tak nezjistila skutkový stav, tedy, že žalobce trpí diabetem mellitus 1. typu s diabetickými komplikacemi, tj. diabetická polyneuropatie v. s. i gastroparéza. Je třeba zkoumat, zda žalobce splnil podmínku uvedenou v ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., a zda u něho v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
4. Žalobce má za to, že se žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí nijak nevypořádala

s profesním dotazníkem ze dne 19. 8. 2022, z něhož posudkový lékař při vypracování posudku vycházel. Žalovaná nedostatečně posoudila aktuální zdravotní stav žalobce v kontextu výkonu jeho povolání, v důsledku čehož výrazně poklesla jeho pracovní schopnost. Nebyla podrobněji zjišťována míra poklesu jeho pracovní schopnosti, nebylo blíže neodůvodněno, proč z rozmezí 20 – 40 % stanoveného vyhláškou č. 359/20009 Sb. byla stanovena právě hodnota 30 %. Žalovaná se měla více zaměřit na charakter a zvláštní podmínky výkonu povolání žalobce, jenž je výkonným ředitelem a prokuristou společnosti, což jsou povolání sama o sobě psychicky značně náročná, přesto k nim žalovaná přistupuje jako k běžné pracovní činnosti. Žalobce v té souvislosti konkretizoval režimová opatření, jež je nucen dodržovat a vyslovil nesouhlas se závěrem žalované, že jeho zdravotní stav umožňuje výkon stejné práce jako před progresí onemocnění, neboť nepříznivý zdravotní stav má jen nepodstatný vliv na jeho schopnost využívat dosaženého vzdělání, zkušeností a znalostí.

5. Stranou žalované zůstalo dle žalobce i posouzení otázky jeho psychického stavu v souladu s § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. ačkoli je v důsledku onemocnění omezen jak jeho pracovní výkon ž, tak i osobní život, neboť veškerou svoji energii věnuje řádnému výkonu pracovní činnosti, což má vliv i na jeho psychiku. Žalobce má dále za to, že u něj v souvislosti s postižením extrapyramidového systému Parkinsonovou nemocí dochází k tremoru a rigiditě, což má významný vliv na jeho celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity.
6. Žalobce dále vytkl žalované, že jej posudkový lékař vůbec neshlédl.
7. Žalobce má s ohledem na uvedené za to, že žalovaná v rozporu s § 3 správního řádu náležitě nezjistila stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, v důsledku čehož vznikla žalobci újma spočívající v porušení práva na přiznání invalidního důchodu. Soudu proto navrhl, aby si vyžádal zpracování posudku u posudkové komise MPSV a napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná dne 5. 6. 2023 ve svém vyjádření k žalobě nejdříve shrnula závěry předcházejících správních řízení, které ji vedly k vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedla, že nesdílí názor žalobce, že nebylo vysvětleno, proč byla zvolena střední hodnota rozmezí poklesu pracovní schopnosti 30 % v dané položce zdravotního postižení a v té souvislosti odkázala na str. 3 odst. 4 posudku lékařky ČSSZ.
9. Dále se žalovaná vyjádřila k otázce posuzování zdravotního stavu v nepřítomnosti posuzovaného posudkovými lékaři a odkázala na judikaturu k tomuto se vztahující.
10. Žalovaná navrhla vyhotovení posudku u příslušné PK MPSV ČR s tím, že za současného stavu nelze žalobě vyhovět a navrhla proto její zamítnutí.

IV.

Posouzení věci soudem

11. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
12. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru,

že žaloba je důvodná. Ve věci bylo v souladu s § 51 a § 76/1 s.ř.s. rozhodnuto bez jednání za situace, kdy účastníci soudu na výzvu nesdělili své námitky či výhrady k zaslanému posudku PK MPSV ČR v Plzni a vyjádřili konkludentně souhlas s rozhodnutím věci bez jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

13. Žaloba je důvodná.

14. K námitce žalobce, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně posouzen a jeho pracovní schopnost nebyla správně hodnocena, není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.

15. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

16. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS). V tomto směru soud dále připomíná závěry učiněné NSS v rozsudku ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 Ads 290/2019 – 24 „Úkolem posudkové komise MPSV, která se zabývá zdravotním stavem žadatele na popud soudu, je pouze hodnotit jeho zdravotní stav podle kritérií stanovených právními předpisy, nikoliv provádět primární klinická zjištění. To je úkolem ošetřujícího lékaře žadatele a lékařů odborných, u nichž se žadatel léčí. Přítomnost žadatele o důchod na jednání posudkové komise by byla nezbytná pouze v případě, pokud by zdravotní dokumentace o jeho zdravotním stavu byla neúplná, některé nálezy nejednoznačné či dokonce rozporné, případně pokud by bylo třeba došetřit některé skutečnosti a komise k tomu od něj potřebovala podrobnější informace, nebo existují-li rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály.“

17. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 30. 10. 2023 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 28. 2. 2023 byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %, vznik ke dni 17. 8. 2022, platnost: trvale. Žalobce byl posuzován jako výkonný ředitel. Dle doložené zdravotní dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s negativním dopadem na pracovní schopnost, jehož rozhodující příčinou je Parkinsonova nemoc s časným začátkem (od 45 let věku)

s motorickými i nonmotorickými příznaky, po 4 letech léčby již ve stadiu fluktuace hybnosti v 3 hodinovém intervalu. Rychlá progres a časný začátek nemoci jsou negativními prognostickými faktory. Dalšími postiženími jsou cervikobrachiální a lumboischiadický syndrom s radikulární symptomatologií iritační i zánikovou v distribuci kořenů C6 vpravo a L5 vpravo, se středně těžkou poruchou dynamiky krčního a bederního úseku páteře, s anamnézou dekompresního výkonu s fúzí v etáži C5/6 v r. 2021, a dále diabetes mellitus s polyneuropatií DKK a st. p. totální thyreoidektomií v r. 2012 pro recidivující tyreotoxikózu. V klinickém neurologickém nález je přítomen z extrapyramidových (parkinsonských) příznaků hybných (motorických) klidový třes horních končetin s převahou na LHK, rigidita (ztuhlost) končetin s výraznou akcentací na DKK a s narušením stereotypu chůze, se zhoršováním a nutností užití antiparkinsonské medikace již každé 3 hodiny. Jsou omezeny některé denní aktivity. Z nemotorických parkinsonských příznaků je přítomna autonomní dysfunkce s gastrointestinální obstrukcí, malabsorpcí a váhovým úbytkem stabilizovaným při dispenzarizaci na gastroenterologii. Anamnesticky nejistota při chůzi, trvalé bolesti bederní páteře, bolesti krční páteře při prudkém pohybu hlavou a poruchy spánku s negativním dopadem na psychický stav a pracovní výkonnost, s nutností dodržování režimových opatření charakteru děletrvajících pracovních přestávek. Ošetřujícím neurologem doporučena lehčí fyzická práce a vyvarovat se prudkých pohybů krční páteře.

18. Komise je v souladu s hodnocením OSSZ i s hodnocením námitkového řízení stran klasifikace rozhodujícího zdravotního postižení s tím, že se u žalobce jedná o Parkinsonovu nemoc, lehkou formu, s bilaterálními motorickými příznaky, ale přetrvávající asymetrií, s incipientní poruchou posturální stability, objevujícími se hybnými komplikacemi, snižujícím se intervalem reakcí na léčbu, s dopadem na celkovou výkonnost, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla oproti předchozím posouzením zhodnocena 40 % dle kapitoly VI, položky 3 písm. b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti. Na horní hranici taxačního rozmezí hodnoceno z důvodu přítomnosti hybných komplikací, s ohledem na ostatní postižení (především bolestivý syndrom krční a bederní páteře) a s přihlédnutím k psychicky náročné profesi žalobce. Nelze hodnotit dle položky 3c, neboť není přítomna dysartrie či mikrografie, není objektivně prokázána deprese. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití odst. 1 § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, není ani důvod pro použití odst. 2 § 3 či § 4 citované vyhlášky. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 40 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn DNZS ve smyslu ustanovení §§26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, žalobce je invalidní dle § 39 odst. 1c) citovaného zákona. Jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Žalobce je pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné a duševní schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě, v příznivém klimatu, s pravidelnými přestávkami a střídáním poloh, bez prudkých změn pozic. Není schopen práce fyzicky těžké. Schopen lehčí práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních indikací a kontraindikací. Datum vzniku invalidity 17. 8. 2022 stanoven datem neurologického nálezu prokazujícího zhoršení stavu Parkinsonovy choroby do fluktuací, majících negativní dopad na pracovní schopnost. Platnost posudku stanovena vzhledem k neurodegenerativnímu charakteru postižení a jeho dosavadnímu vývoji, bez předpokladu posudkově významnějšího zlepšení, trvale. Při posudkovém hodnocení byly zohledněny všechny námitky žalobce.

19. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
20. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.
21. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
22. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 7. 10. 2022 č. j. R-7.10.2022-427/730 919 2671 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu s odůvodněním, že dle posudku OSSZ Plzeň-město není žalobce invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.
23. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 30. 10. 2023 má soud za prokázané, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 17. 8. 2022, tj. ode dne výše uvedeného neurologického nálezu prokazující zhoršení stavu Parkinsonovy choroby, tedy ode dne, jenž předcházel vydání napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z uvedeného vyplývá, že žaloba byla podána důvodně a soud proto, aniž ve věci nařídil jednání, žalobě v plném rozsahu vyhověl a napadené rozhodnutí rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení dle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neoprátila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce odpovídal prvnímu stupni invalidity ode dne 17. 8. 2022, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 40 %, avšak lékařem OSSZ stejně jako a lékařem ČSSZ byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ve výši 30 %.
24. Jak vyplývá ze shora citovaného posudkového zhodnocení, byl v něm zhodnocen pokles pracovní schopnosti žalobce s ohledem na rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i s ohledem na jeho nejvýznamnější komorbidity, tj. diabetes mellitus a cervikobrachální a lumboischadiický syndrom a st. p. totální tyreoidektomii. Posudek se

dále zabýval poklesem pracovní schopnosti žalobce i v souvislosti s náročností jeho profese, kterou žalobce vykonává i přes nesporné zdravotní komplikace. Zároveň bylo odůvodněno i to, proč nebyl vzat v potaz tvrzený psychický stav za situace, kdy nebyla objektivně prokázána deprese.

25. Námitku žalobce týkající se osobní neúčasti při posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem soud neshledal důvodnou, neboť právní úprava v ustanovení § 8 a § 16a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby. Daný pokles invalidity je tedy možné určit jen za pomoci zjišťovací lékařské prohlídky, avšak jak již bylo výše zmíněno s odkazem na uvedená ustanovení, žádný právní předpis nezakotvuje povinnost takového vyšetření, které by bylo nutné provést za osobní účasti posuzované osoby, k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 65/2012-21, bod č. 16 tohoto rozhodnutí i vyjádření žalované ze dne 5. 6. 2023. Dále soud odkazuje na ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).
26. S ohledem na závěry posudkového zhodnocení PK MPSV ČR soud postupoval v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí jemu předcházející zrušil. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle shora uvedeného posudku PK MPSV invalidní pro invaliditu prvního stupně, a to od 17. 8. 2022, o čemž vydá rozhodnutí, jež bude mimo jiné obsahovat i datum vzniku invalidity. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání invalidity od uvedeného data by bylo vydáno v případě zjištění již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

VI.

Náklady řízení

27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalobci, jenž byl ve věci právně zastoupen, vzniklo právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 146 Kč, které sestává v souladu s ust. § 7 bod 3 a § 9 odst. 2 advokátního tarifu ze dvou úkonů právní služby po 1 000 Kč podle § 11 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé), dvou režijních paušálů po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, tj celkem 600 Kč, DPH, jehož je právní zástupce žalobce plátcem podle sazby 21 % z částky 2 600 Kč ve výši 546 Kč. Ke splnění povinnosti uhradit náhradu nákladů řízení byla žalované stanovena lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (**výrok II.**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační

stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. 11. 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně